عضو هیئت علمی دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران خواستار شد:

حذف فاضلاب از رودخانه‌ها، اولویت مدیریت محیط زیست شهری همدان

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم - طاهره ترابی‌مهوش: عضو هیئت علمی دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران اولویت نخست مدیریت محیط زیست همدان را حذف فاضلاب از رودخانه‌ها اعلام کرد.

تحولات اخیر در رشد و توسعه شهرنشینی و به‌تبع آن رشد و توسعه کالبدی شهرها مسائلی را در فضای شهر به‌وجود آورده که نه‌تنها ساکنان آن، بلکه تمام محیط زیستی که در معرض عوارض ناشی از آن هستند را، تهدید می‌کند.

با توجه به اینکه بیشترین رشد جمعیت شهری آینده جهان در کشورهای در حال توسعه خواهد بود دغدغه بیشتری برای نیل به توسعه پایدار در این کشورها وجود دارد، در این بین شهر همدان به‌عنوان یکی از شهرهای گردشگرپذیر در غرب ایران، با مشکلات محیط زیستی بسیاری ازجمله برداشت غیرمجاز شن و ماسه، وجود رودخانه شهری متعفن و ورود پساب‌های منازل به آن‌ها، تعرض به حریم رودخانه و تغییر در ساختار اکوسیستم آن‌ها، کمبود آب شرب، وجود حیوانات موذی در کانال و جوی بزرگ شهری، عدم بازیافت زباله و انجام آن به‌صورت غیر اصولی توسط ضایعاتی‌ها و زباله‌گردها و غیره، مواجه است.

بر این اساس با توجه به گستردگی آلودگی‌های محیط زیستی در این شهر بر آن شدیم تا با عضو هیئت علمی دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران گفت‌وگویی را ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

عبدالرضا کرباسی با بیان اینکه موضوع آلودگی در محیط‌های شهری، پیچیدگی و گستردگی بالایی دارد زیرا فعالیت‌هایی که در محیط‌های شهری انجام می‌شود متنوع هستند گفت: محیط زیست شهری مسئله بسیار مهمی است که بی‌توجهی به آن مشکلاتی همچون آلودگی و تخریب محیط زیست را در شهر به‌وجود می‌آورد که زمینه را برای ابتلا به انواع بیماری‌ها فراهم کرده و در نتیجه مرگ و میر افزایش یافته و امید به زندگی کاهش می‌یابد.

وی با تأکید بر اینکه این آلودگی‌ها گاه چنان تأثیرات مخربی از خود بر جای می‌گذارند که تا چندین نسل بعد هم ساکنان منطقه را درگیر می‌کند گفت: با جدی‌تر شدن مسئله حفظ محیط زیست و لزوم توجه بیشتر به ابعاد این مسئله از دیدگاه مدیریت شهری، به‌نظر می‌رسد که شهرداری‌ها به‌عنوان نهادهای اساسی تأثیرگذار در محقق ساختن اهداف حفاظت از محیط زیست شهری، نقش عمده‌ای را عهده‌دار خواهند بود.

وی ادامه داد: مخصوصاً در شهری همچون همدان که در برخی از نقاط شاهد ورود فاضلاب‌های شهری اعم از مواد آلی و میکروبی به رودخانه‌ها هستیم میزان آلودگی بسیار بالاست.

عضو هیئت علمی دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران با تأکید بر اینکه این آلودگی (فاضلاب خانگی) به‌نوعی از طریق آب در داخل رودخانه و حتی هوا وارد محیط شهری می‌شود اظهار کرد: در صورت عدم توجه به این مقوله بخش اعظمی از این آلایندگی‌ها وارد آب‌های زیرزمینی می‌شوند.

کرباسی با اشاره به اینکه بخشی از این آلودگی‌ها خاک را نیز درگیر می‌کند تشریح کرد: البته قسمی نیز از طریق فعالیت‌های کشاورزی با وارد شدن به محصولات از طریق مصرف آن وارد بدن ما می‌شود.

وی ادامه داد: به همین دلیل است که در محیط‌های شهری میزان ابتلا به بیماری‌هایی همچون سرطان روزبه روز افزایش می‌یابد.

وی با ابراز اینکه اگر بخواهیم آلودگی‌های شهری را به لحاظ اهمیت تقسیم‌بندی کنیم قطعاً آلودگی هوا در صدر قرار می‌گیرد گفت: اما در شهری همچون همدان خوشبختانه به‌دلیل وزش باد مناسب، ماندگاری آلودگی هوا نداریم پس این موضوع در شهرهای دارای مزیت (باد) در رده‌های پایین‌تر اهمیت قرار دارد.

این استاد دانشگاه گفت: بنابراین چنانکه پیشتر عنوان شد آنچه امروز در همدان به لحاظ محیط زیستی باید از سوی دستگاه‌های تأثیرگذار همچون اداره کل محیط زیست و دیگر مدیران شهری در اولویت کاری قرار گیرد، دفع فاضلاب‌های خانگی در مناطقی است که به‌دلیل نداشتن اگو لازم، امکان انتقال آن‌ها به تصفیه‌خانه وجود ندارد و در رودخانه‌ها و چاه‌های جذبی ریخته می‌شوند.

کرباسی با اشاره به اینکه ریخته شدن فاضلاب در چاه‌های جذبی (برخی از نقاط شهر همچون بخش‌هایی از شهرک ولیعصر)، در آلودگی آب‌های زیرزمینی تأثیرگذار خواهد بود گفت: علاوه بر این می‌تواند در بروز بیماری‌های میکروبی در این‌گونه مناطق نیز تأثیر داشته باشد.

وی با تأکید بر اینکه در شهری همچون همدان نمی‌توان محیط‌زیست شهری را از اطراف آن به‌دلیل ارتباط تنگاتنگ مباحث زیست‌محیطی، منفک ارزیابی کرد، گفت: در حال حاضر به‌دلیل برپایی صنایع فلزی و نیروگاه در اطراف همدان که حجم بالایی از آب را طلب می‌کند، با کاهش سطح آب‌های زیرزمینی مواجهیم.

این استاد محیط زیست عنوان کرد: با این تفاسیر تأمین آب مورد نیاز از خارج شهر، گزینه مناسبی است اما متأسفانه چنانکه عنوان شد در همدان و اطراف آن بنا به دست‌اندازی‌هایی که به محیط زیست شده منابع آبی لازم وجود ندارد، طی سال‌های اخیر حتی شاهد خشک شدن تالاب آق‌گل نیز بوده‌ایم.

کرباسی در خصوص آلایندگی ضایعاتی و زباله‌گردها در شهری همچون همدان و منطقه ینگجه نیز گفت: مشکل این است که مدیران ما تنها نام مدیریت را در بخش‌های این چنینی به یدک می‌کشند؛ شاید بتوان گفت بخشی از کار زباله‌گردها و کارگاه‌های ضایعاتی در حوزه بازیافت حتی قابل تقدیر است زیرا در غیر این صورت در شهرها با حجمی از زباله مواجه می‌شدیم که معضلی بر معضلات محیط زیستی شهر به دلیل حجم بالا و نبود مدیریت بازیافت می‌افزود و از طرفی هزینه بالایی را بر دوش مدیریت شهری تحمیل می‌کرد.

وی با تأکید بر اینکه برای مدیران مرتبط با این حوزه باید از طریق ارائه راهکار اصولی این بخش را به‌صورت بهداشتی مدیریت کنند، گفت: فعالیت این کارگاه ضایعاتی فقط به لحاظ محیط‌زیستی مشکل‌ساز نیست بنابراین می‌توان برای فعالیت کارگاه‌های این‌چنینی که بخشی از فضای بازیافت زباله را به دوش می‌کشند برنامه‌ریزی و راهکاری علمی به آن‌ها ارائه کرد تا میزان آلایندگی بهداشتی آن‌ها کاهش پیدا کند.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد گرچه مسئله آب و آلودگی آن به فاضلاب شهری، در برخی نقاط شهری همدان باید به‌عنوان نخستین اولویت از سوی مدیران حوزه محیط زیست مورد توجه قرار گیرد اما بنا به بازدیدهایی که گروه تحریریه سپهرغرب از منطقه ینگجه داشته نمی‌توان منکر آلایندگی محیط زیستی آن‌ها بود زیرا فعالیت‌های غیر اصولی کارگاه‌ها در مجاورت بافت‌های حساس مسکونی، باعث بروز مشکلاتی برای شهروندان شهری شده که رفع این تعارض نیازمند عزم جدی مدیریت شهری، مشارکت صاحبان مشاغل و نیز دستگاه‌های تأثیرگذار همچون اداره کل محیط زیست است، چراکه بر اساس طرح‌های بالادست و استانداردهای شورای عالی معماری و شهرسازی کشور، وجود کارگاه‌های مزاحم در سطح شهر ممنوع شده و بند ۲۰ ماده ۵۵ شهرداری نیز به طور صریح جلوگیری از ایجاد و تأسیس کلیه اماکن مزاحم برای ساکنان یا مخالف اصول بهداشت در شهرها را مورد تأکید قرار داده است.

محیط زیست به‌دنبال احیای زیستگاه‌های پلنگ ایرانی

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست با اشاره به دو فرآیند در احیای زیستگاه پلنگ گفت: به‌دنبال نهایی کردن بیمه خسارات حیات وحش، بازگرداندن طعمه به زیستگاه‌های پلنگ و احیای زیستگاه‌های از بین رفته آن هستیم.

پلنگ ایرانی به لحاظ جثه بزرگ‌ترین زیرگونه پلنگ و بومی غرب آسیا است. این گونه در فهرست جانوران «در معرض خطر انقراض» اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت (IUCN) قرار دارد. جمعیت پلنگ ایرانی در دهه‌های اخیر در گستره پراکنش تاریخی خود به‌شدت کاهش یافته به گونه‌ای که این زیرگونه از پلنگ‌های آسیایی در برخی مناطق ناپدید شده است.

ایران با برخورداری از مناطق وسیعی از زیستگاه‌های مطلوب برای زیست پلنگ، به‌عنوان آخرین مکان برای پلنگ ایرانی در منطقه شناخته می‌شود. در روزهای اخیر اخباری مبنی بر مشاهده هشت قلاده پلنگ ایرانی در پارک ملی تندوره در شمال استان خراسان رضوی و شهرستان درگز مشاهده شده است. یک قلاده پلنگ نیز در پارک ملی سرخه حصار دیده شده، در حالی که محیط زیست معتقد است این گونه در ایران نیز وضعیت خوبی ندارد و باید هرچه سریع‌تر به احیای زیستگاه‌های آن پرداخت تا به سرنوشت ببر مازندران و شیر ایرانی دچار نشود.

معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست درباره اقدامات سازمان محیط زیست برای احیای زیستگاه پلنگ اظهارکرد: دو فرآیند را در این زمینه مد نظر داریم. اول آنکه در حال نهایی کردن آخرین مراحل بیمه کردن خسارات حیات وحش هستیم تا اگر در جایی پلنگ به دام مردم آسیب زد، بتوانیم از طریق بیمه خسارت وارد شده به جامعه محلی را پرداخت کنیم. با اتخاذ این تصمیم مردم و جوامع محلی مقابل محیط زیست قرار نمی‌گیرند و به پلنگ آسیب نمی‌زنند.

حسن اکبری به فرایند دوم اشاره کرد و گفت: در مناطقی مانند زاگرس پلنگ هست اما طعمه کافی نیست. طعمه بر اثر شکار بی‌رویه یا به اشکال دیگری از بین رفته است. تلاش ما بر این است که طعمه‌ها را به مناطق برگردانیم و از آن‌ها حفاظت کنیم تا پلنگ از نظر تغذیه دچار مشکل نشود.

وی در پایان با اشاره به پروژه برگرداندن پلنگ به سایر زیستگاه‌ها گفت: پروژه‌ای برای مکان‌یابی زیستگاه‌هایی که امکان برگرداندن پلنگ به آن‌جا وجود دارد را تعریف کرده‌ایم. اگر این پروژه به نتیجه رسد به‌عنوان گامی در میان‌مدت و بلندمدت می‌توانند در احیای زیستگاه پلنگ مؤثر باشد. به عبارتی هنگامی که یک زیستگاه مناسب بوده و قبلاً در آن پلنگ وجود داشته اما به علت نبود طعمه از بین رفته، می‌توانیم با افزایش جمعیت طعمه، پلنگ را به زیستگاهش برگردانیم.

طرح جنجالی انگلیس برای افزایش تولید سوخت فسیلی و تشدید آلودگی جهانی

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: در حالی که تنها یکسال از میزبانی انگلیس برای برگزاری مذاکرات تغییرات آب‌وهوایی «کوپ ۲۶» در شهر گلاسکو می‌گذرد، این کشور قصد دارد در اقدامی کم‌سابقه در سه دهه گذشته، یک معدن جدید زغال سنگ را به بهره‌برداری برساند.

دولت انگلیس امیدوار است بهره‌برداری از این معدن زغال سنگ باعث ایجاد بیش از ۵۰۰ شغل شود، با این وجود پیامدهای منفی زیست‌محیطی این کار بسیار جدی است به طوری که کمیته تغییرات آب و هوایی انگلیس تخمین زده زغال سنگی که از این معدن استخراج شود، می‌تواند سالانه حدود ۹ میلیون تُن گاز گلخانه‌ای آزاد کند.

منتقدان نیز معتقدند که این تصمیم باعث افزایش انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای و تضعیف تلاش‌های انگلیس در دستیابی به هدف «کربن صف» می‌شود. آن‌ها تأکید دارند که این اقدام به انتشار جهانی گاز دی‌اکسید کربن اضافه می‌کند زیرا که زغال‌سنگ استخراجی قرار نیست صرف مصارف داخلی انگلیس شود و از حجم نیاز داخلی این کشور کم کند بلکه با صادرات آن به دیگر نقاط بر حجم آلودگی جهانی می‌افزاید.

مایکل گوو، وزیر مسکن و جوامع انگلیس طرح افتتاح این معدن زغال سنگ را در کامبریا، منطقه‌ای در شمال‌غرب انگلیس امضا کرد.

طرفداران بهره‌برداری این معدن استدلال می‌کنند که این پروژه به شدت اشتغال‌زا است و سوخت فسیلی مورد نیاز صنعت فولادسازی این کشور را نیز تضمین می‌کند با این حال قرار است ۸۵ درصد از زغال سنگ استخراج شده صادر شود.

الوک شارما، رئیس اجلاس «کوپ ۲۶» علیه این تصمیم اعلام موضع کرده و گفته که گشایش یک معدن جدید زغال‌سنگ نه‌تنها یک گام به عقب رفتن است بلکه به اعتبار بین‌المللی این کشور به عنوان میزبان یک اجلاس اقلیمی جهانی و مدعی پیشروی در مبارزه جهانی علیه تغییرات اقلیمی، لطمه خواهد زد.

این معدن قرار است تا سال ۲۰۴۹ میلادی فعال باشد؛ یعنی فقط یک سال تا ضرب‌الاجل تعیین شده از سوی دولت انگلیس برای توقف انتشار گازهای گلخانه‌ای در سال ۲۰۵۰ میلادی.

به گفته متخصصان محیط زیستی، به صفر رساندن تولید دی‌اکسید کربن تا اواسط قرن میلادی برای جلوگیری از افزایش دمای بیش از ۱٫۵ درجه سانتیگراد زمین ضروری است.

چگونگی انتقال آب از عمان به استان‌های کم‌آب

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: سرپرست معاونت محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست با بیان اینکه اگر مراتب تأمین آب از طریق انتقال آب بین حوضه‌ای باشد، تأثیرات بسیاری را به‌همراه دارد، گفت: با توجه به کاهش منابع آب در بسیاری از نواحی نیمه‌خشک کشور و تأمین یکپارچه آب مورد نیاز، موضوع انتقال آب می‌تواند راهکار مناسبی باشد.

در دولت سیزدهم انتقال آب با جدیت در حال پیگیری است.

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست نیز یکی منتقدان انتقال آب بود که گفت: انتقاد بر «انتقال آب» درون حوضه کشوری بود که دولت سیزدهم هم پای این مسئله ایستاده و انجام نمی‌شود اما مسئله مهم انتقال آب از منابع اقیانوسی و دریایی است و کشور ما در شرایطی قرار دارد که این کار باید انجام شود. ما موضوع انتقال آب از خلیج فارس و دریای عمان به داخل کشور به‌خصوص به سیستان و بلوچستان، خراسان رضوی و تا حدودی خراسان جنوبی را داریم. این آب به دلیل کیفیت مناسب دریای عمان نسبت به خلیج فارس و کاهش هزینه‌ها از این دریا انتقال خواهد یافت. البته از جنبه‌های شاخص‌های محیط زیستی نیز موضوع را بررسی می‌کنیم تا برای بوم زیست اتفاقی نیفتد.

اصرار به «انتقال سردرگم» آب در کشور

سرپرست معاونت محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست درباره انتقال آب از دریای عمان اظهار کرد: با توجه به کاهش منابع آب در بسیاری از نواحی نیمه‌خشک کشور و تأمین یکپارچه آب مورد نیاز، وزارت نیرو در راستای تحقق اهداف مفاد ماده ۲۱ قانون توزیع عادلانه آب مبنی بر تأمین، توزیع و بهره‌برداری منابع آب برای کشور، انتقال مصنوعی آب به مناطق مورد نیاز کشور را به‌عنوان یک راهکار مناسب تلقی می‌کند.

انتقال آب به مناطق کویری کشور مدت‌هاست که مطرح شده؛ طرح‌های انتقال آب از دریای خزر، خلیج فارس و دریای عمان به فلات مرکزی مدافعان و مخالفانی دارد اما ایرج حشمتی ادامه داد: در برخی مواقع عملیات مهندسی اینگونه طرح‌های گسترده و در قالب ایجاد تأسیسات انحراف مسیر، تونل‌ها، پمپاژ و مخازن در دستور کار بوده است. این طرح‌ها در مواردی که با هدف تأمین آب درون حوضه‌ای همراه باشد با رعایت روش‌های مدیریتی مناسب و اتخاذ تمهیدات و ملاحظات محیط زیستی پروژه برای تأمین آب مورد نیاز مردم قابل اجراست.

وی اضافه کرد: چنانچه مراتب تأمین آب از طریق انتقال آب بین حوضه‌ای باشد، گروه‌های مختلف ذی‌نفع و جوامع محلی شرایط زیست محیطی مبدأ و مقصد طرح را متأثر می‌کند و پیامدهای اجتماعی ویژه‌ای را نیز به‌همراه خواهد داشت.

وی ادامه داد: ازجمله این آثار و پیامدها می‌توان به آثار دامنه‌دار بیوژئوشیمیایی که پیش‌بینی آن‌ها دشوار است، اشاره کرد، همچنین در جریان ارزیابی هزینه، منفعت، مشکلات و فواید ملموس و ناملموس به‌همراه دارد که شناخت و حل آن‌ها دشوار است.

این مسئول افزود: این طرح گزینه‌های دیگر مثل جایگزینی جریان مجازی آب به جای جریان فیزیکی را در نظر نمی‌گیرد همچنین موجب ایجاد حساسیت در بین جوامع تأثیرپذیر می‌شود و پیامدهای سیاسی در پی دارد. باوجود موارد مطروحه و عدم قطعیت علمی هزینه‌های زیاد و پیامدهای بالقوه محیط زیستی، برخی سیاستمداران چنین طرح‌هایی را امکان‌پذیر می‌دانند.

حشمتی ادامه داد: در سال ۱۹۷۸ کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی در دهمین کنگره خود در آتن، معیارهایی را برای طرح‌های انتقال آب پیشنهاد کرده است که طبق این پیشنهادها، نیازهای کنونی و آینده حوضه صادرکننده به‌طور کامل باید تأمین شود، نیاز حوضه واردکننده آب باید به حداقل برسد، آثار نامطلوب ناشی از انتقال آب در حوضه صادرکننده آب، تغییرات در رژیم هیدرولوژیکی همچنین منافع زیبا شناختی و انسانی آب و املاک و اراضی تحت تاثیر باید به حداقل رسانده شود.

وی افزود: برای اجرای اینگونه طرح‌ها، ارزش‌های بنیادی نظیر عدالت، تصمیم‌گیری مشارکتی، پایداری و پاسخگویی در انجام مطالعات ارزیابی باید مد نظر قرار گیرد و در عین حفظ یکپارچگی اکولوژیکی زیست محیطی و هیدرولوژیکی طراحی و مدیریت شوند.

سرپرست معاونت محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست به معیارهای ارزیابی طرح‌های انتقال آب بین حوضه‌ای اشاره کرد و گفت: این آب‌ها باید برای تأمین مصارف شرب باشد. منطقه دریافت‌کننده با کم‌آبی روبه‌رو باشد آنچنان که با سایر اقدامات مرتفع نشود همچنین منابع آب مبدا کافی باشد و هر گونه خسران به آن جبران شود.

حشمتی در پایان گفت: ازجمله دیگر معیارها این است که هیچگونه خسارت اساسی زیست‌محیطی به مبدأ و مقصد وارد و هیچگونه اختلال اساسی، اجتماعی، فرهنگی در مبدأ و مقصد ایجاد نشود. منافع انتقال آب باید میان مبدأ و مقصد عادلانه تقسیم شود و حکمرانی خوبی صورت پذیرد و برای انجام طرح از دانش مطمئن استفاده شود؛ همچنین پایداری طرح از جنبه‌های مختلف اقتصادی اجتماعی و زیست محیطی ارزیابی شود و پاسخ قابل قبولی داشته باشد. این معیارها مبنای تصمیم‌گیری مطالعات ارزیابی طرح‌های مذکور برای صدور تأییدیه محیط زیستی است.

۸ نکته درباره اما و اگرهای اسقاط خودرو

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: قانون هوای پاک در حالی با هدف اصلی کاهش آلودگی هوا به تصویب رسید که ماده هشت آن به‌همین منظور تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی مالک وسایل نقلیه موتوری اعم از سبک، نیمه‌سنگین، سنگین، موتورسیکلت را مکلف می‌کند که وسایل نقلیه خود را پس از رسیدن به «سن فرسودگی» از رده خارج کنند.

درحالی قانون هوای پاک به معضل خودروهای فرسوده پرداخته است که این سازوکار به شکل مطلوب اجرا نمی‌شود. این موضوع دارای اهمیت بسیاری است چراکه باعث آلودگی هوا نیز می‌شود. به جهت اهمیت این موضوع به هشت نکته از صحبت‌های یوسف رشیدی؛ کارشناس آلودگی هوا اشاره می‌کنیم:

در حال حاضر ساز و کاری برای اسقاط خودرو وجود ندارد. در گذشته یک ساز و کاری وجود داشت که واردات و شماره‌گذاری خودروهای نو منوط به ساز و کار اسقاط خودرو بود. زمانی که واردات خودرو ممنوع شد، عملاً اسقاط خودروهای فرسوده انجام نشد حتی مراکز اسقاطی که برآن‌ها کار و سرمایه‌گذاری شده بود، همه تعطیل شدند چراکه هیچ ساز و کاری برای اسقاط خودروهای فرسوده یا بخش‌های اجرایی کشور دیده نشد.

اسقاط خودرو روی هوا مانده و هیچ متولی ندارد. مصوبه برای این قانون بسیار است اما عملاً اجرای آن به فراموشی سپرده شده در حالی که اقدامی باید برای آن انجام شود و چاره‌اندیشی کنند.

فناوری خودروهای ما خیلی تغییر نمی‌کند. به‌عنوان نمونه جابه‌جایی خودرو ۲۰۶ فرسوده با یک خودروی ۲۰۶ نو از نظر فناوری موتور و... تفاوتی ندارد. تبدیل به احسن کردن خودرو به این معناست که فناوری موتور خودرو و سیستم‌های کنترلی آن به‌طور محسوسی ارتقا یابد اما با تمام این اوضاع و احوال باید برای اسقاط خودرو برنامه‌ریزی‌هایی صورت بگیرد.

اسقاط خودرو بر کاهش آلودگی هوا تاثیر دارد. با افزایش طول عمر خودرو، تأثیر آن بر آلودگی هوا بیشتر می‌شود، به‌ویژه اگر کاتالیست خودرو را عوض نکنند ارتباط سن موتور با آلودگی هوا بیشتر می‌شود.

میزان اثرات اصلاح فرآیند اسقاط خودرو بر کاهش آلودگی هوا را باید محاسبه کرد. ابتدا میزان خودروهای فرسوده و میزان تولید آلودگی توسط آن‌ها را به‌دست می‌آوریم. دوم اینکه این خودروها با چه خودروهایی جایگزین خواهند شد. در نهایت خودروی جدید نیز چه میزان آلودگی تولید می‌کند نیز دارای اهمیت است چراکه تفاوت آلودگی تولیدی از دو خودروی فرسوده و نو مهم است. با انجام کار تحقیقاتی درباره حذف ناوگان فرسوده و جایگزینی با آن می‌توان به میزان این تأثیر پی برد.

به‌طور کلی اقدامات کاهش آلودگی هوا زمان‌بر هستند اما این موضوع نباید باعث شود که مسئولان این اقدامات را به آینده موکول کنند. به نظر می‌رسد که وضع موجود نیز به دلیل همین به عقب انداختن کارهای لازم و اهمال‌کاری در این زمینه باشد.

مهم‌ترین کار برای اسقاط خودروهای فرسوده (که می‌تواند تا حد زیادی آلودگی هوای تهران و دیگر کلان‌شهرها را در بازه زمانی کوتاه‌مدت کمتر کند) تصویب گارانتی مادام‌العمر قطعات کنترل آلودگی برای خودروهای تولیدی در مجلس و دولت است.

با انجام این کار کسی نگران خراب شدن کاتالیست خودرو نیست، معاینه فنی خودروها وضع بهتری خواهد داشت و خودروهای استاندارد در خیابان‌ها تردد می‌کنند.